

Udgives maanedlig af de danske og norske Konferenser.

Nr. 7.

Juli

1916.

Solnedgangstabel for Danmark.

I Maanederne Juli, August og September gaar Solen om Fredag Aften ned som følger (angivet efter „Sommertid“).

Juli:		August:		September:	
Den 7.	Kl. 9.49	Den 4.	Kl. 9.08	Den 1.	Kl. 8.03
„ 14.	„ 9.43	„ 11.	„ 8.53	„ 8.	„ 7.45
„ 21.	„ 9.33	„ 18.	„ 8.37	„ 15.	„ 7.26
„ 28.	„ 9.21	„ 25.	„ 8.20	„ 22.	„ 7.08
				„ 29.	„ 6.50

Overblik over to Aars Virksomhed i Skandinavien.*)

Norge, Sverige og Danmark tælles blandt de faa europæiske Smaa-stater, som endnu ikke er draget med ind i Krigen. Finland er paa en vis Maade med, paa en anden ikke. Skjont hørende ind under Rusland forlanges det ikke, at Finnen skal gaa med i Krigen; derimod maa Finland svare en ganske høj Krigsskat til Rusland. Skandinavien har saaledes hidtil været forskaanet fra at deltage direkte i dette rødsfulde Myrderi, der nu finder Sted paa de europæiske og asiatiske Slagmarker. Desværre fortæller al den Løstindighed og Lystighed, som snarere er i Tiltagen end i Aftagen, og som ses overalt her i Skandinavien, at det store Flertal ikke satter Tidens Ålvor, men driver Gjak med Guds Langmodighed og Godhed. Undertiden frygter jeg for, at Guds

Børn ikke engang er helt vaagne, men at det gaar os, som det forud gik Peter, Jakob og Johannes i Urtegaarden. Hvis ikke de forferdelige Begivenheder, der nu finder Sted omkring os, og som er en nøjagtig Opsyndelse af det, vi i mange Aar har troet, prædiket og lært, kan vække os, saa er der Fare for, at vi ikke vaagner, før Krigen ved Harmageddon bryder løs, og de syv sidste Plager gaar hen over Jorden; men da er det jo som bekendt for sent. Maatte vi derfor følge Herrens Ords Anvisning i 1 Pet. 4, 7: „Men alle Tinges Ende nærmer sig; vær derfor ædru og aarvaagne til Bønnen.“

Et Blik paa vor Virksomhed.

Den skandinaviske Union tæller 108 Menigheder med 4203 Medlemmer. Vi har 17 ordinerede Prædikanter, 15 Prøveprædikanter og 33 Bibelarbejdere. Antallet af Kolportører varierer fra Tid til anden. Vi har 4 Læger, der i Spidsen for en stor Stab af Sygeplejere og Sygeplejerfker daglig er travlt beskæftigede i Sundhedsmissionens Tjeneste. I 1914 og 1915 har vi vundet 971 nye Medlemmer mod 766 i 1912 og 1913; Nettotilvæksten udgjør 517 mod 351 i de to foregaaende Aar. Den samlede Tiende beløber sig til 323,793 Kr. mod 247,483 Kr. i forrige Toaarsperiode. Der indkom i Gaver 94,016 Kr. mod 62,416 Kr. i 1912 og 1913. Bogsalget har gaaet sin Sejersgang; der er solgt Bøger for 747,124 Kr. mod 596,822 Kr. i de to foregaaende Aar. Tiendens Vækst er saaledes 76,310 Kr., Gaverne 31,600 Kr. og Bogsalgets 150,302 Kr. Ved

*) Unionsformandens Rapport, aflagt ved Unionens Aarsmøde i Kristiania, noget forkortet. — Red.

Krigens Udbrud frygtede vi for Nedgang i alle disse Summer, men takket være Herren og vore Søskendes Trofskab blev det Dpgang.

Vore Skoler i Skodsborg og Nyhyttan har været godt besøgt, og Guds Betsignelse har hvilet over denne vigtige Gren af Virksomheden. I disse to Skoler deltager otte Lærere i Undervisningen. Flere unge Mænd og Kvinder, som har faaet deres Uddannelse i disse Skoler, deltager nu i Prædikervirksomheden som Prædikanter eller Bibelarbejdere. Andre er beskæftigede med at udbrede vor Litteratur, og atter andre fylder en eller anden ansvarfuld Plads i vore Anstalter. Begge Skoler er nu gjældfri.

Sanatorie- og Sundhedsvirksomheden har ogsaa haft god Fremgang — vistnok den bedste, vi har at opvise. Ganske vist saa det ved Krigens Udbrud meget mørkt ud, men Gud har paa en forunderlig Maade vendt alt til det gode. Ogsaa her staar Herrens Ord sin Prove: — „Alle Ting tjener dem til gode, som elsker Gud.“ Ved Herrens Hjælp og Sanatoriets dygtige Ledelse — bistaaet af en trofast Arbejderskare — har det lykkedes Skodsborg Badesanatorium at udføre et velsignelsesrigt Arbejde. Sanatoriet har været rigtig godt besøgt undtagen nogle Maaneder lige efter Krigens Udbrud. Selskabets Gjæld er bleven betydelig formindsket. Sundhedsvirksomheden indenfor de lokale Konferenser har ogsaa haft Grund til at glæde sig ved den gode Fremgang, den har haft.

Fremtidsudsigter.

Tilslutningen til Moderne og Interessen for at læse vore Bøger, Blade og Traktater har aldrig været større end i det sidste Aar. Den sidste Vinters Virksomhed har været baade interessant og opmuntrende. Vore Missionsarbejdere har virket trofast, og vore Søskende har flittig deltaget i at afhænde vore Blade og Smaaskrifter. Skjont der lades meget tilbage at opvise, tror jeg dog, at alle — baade Missionsarbejdere og Menigheder — søger Gud med større Alvor end før, og at enhver's højeste Dunst er at berede sig for Modtagelsen af Aandens Udgydelse, der venter Herrens Menighed, og som vil sætte os i Stand til at udføre den Gjerning, Gud har betroet os — at forkynde Budskabet med Kraft.

Jeg tror ikke, jeg siger for meget, naar jeg gjør opmærksom paa, at dette Møde er det vigtigste, der har været afholdt i Skandinavien. Selv om vore Lande endnu ikke deltager i denne frygtelige Krig,

maa vi dog ikke glemme, at de mørke Skyer hænger lige over vore Hoveder, og at Uvejret kan bryde løs naar som helst. At dette stemmer til Alvor og maner til Eftertanke. Den Krig, der for Tiden hærjer Verden, er et Tidens Tegn, en Forløber for Herrens store Dag — ja, den er „Lyden af Herrens Dag“. Den fortæller os, at Tiden er kort, og at den store Dag nærmer sig med stærke Skridt, og at der bør handles hurtigt. Vore Planer maa lægges ud fra dette Synspunkt. Sandheden maa og skal forkyndes med større Kraft og i langt større Udstrækning end hidtil har været Tilfældet. Skandinavien maa og skal advars i de nærmeste faa Aar. Vi maa og skal udsende unge, gudhengivne Mænd og Kvinder til Hedningelandene. I saa Henseende har vi hidtil staaet langt tilbage, men Tiden er kommen, da der maa stodes i Basunen ved Aarsmoderne, i Menighederne, blandt Ungdomskjæren og ikke mindst ved vore Missionskoler og paa Skodsborg Badesanatorium. Sandheden er, at hvor vi nu har én ung Prædikant, burde vi have mindst ti, og ved Guds Hjælp vil dette kunne naaes i Løbet af ganske faa Aar — det vil sige, dersom Konferensformændene, Prædikanterne, Menighedsforstanderne, Forældrene og Skole- og Sanatorieledelsen samarbejder og gjør sin Pligt. Tienden og Gaverne maa og skal fordobles snarest muligt, hvad der let lader sig gjøre, hvis vi alle tager fat med den Kraft og Energi, som Gud længes efter at give os.

Til Slut dette: Den skandinaviske Unionsbestyrelse har efter bedste Evne søgt at varetage de Interesser, der blev lagt i dens Hænder for to Aar siden. Vi beklager imidlertid, at der ikke er bleven udrettet mere, og at vi ikke kan opvise langt større Resultater. Paa den anden Side takker vi Gud for, hvad han har gjort for os, og særlig takker vi ham for hans Langmodighed med os og hans store Misfunding mod os. Personlig har jeg meget at sige ham Tak for. Han har været min Hjælp og Styrke, og af Hjertet kan jeg gjøre Apostelens Ord til mine: „Trofast er han, som kaldte eder; han skal og gjøre det.“

Den Hjælp, mine Medarbejdere har ydet mig, saavel som den Velvilje og Sympati mine Søskende har vist mig, har opmuntret og styrket mig og givet mig nyt Mod, naar Kræfterne ellers syntes at ville svigte, og naar det til Tider har set mørkt ud. Jeg føler derfor Trang til her at bringe mine trofaste Medarbejdere i Konferenserne og indenfor de for-

skjellige Afdelinger saavel som mine kjære Søffende en oprigtig og hjertelig Tak for godt og trofast Samarbejde. Det glæder mig at kunne byde de tilstedeværende Delegerede og Søffende velkommen til dette Aarssmøde, og det er min Bøn og mit højeste Ønske, at Guds Aand maa faa Lov til at lede os i alle vore Forhandlinger og hvile over alle vore Møder, saa at alt det, der bliver vedtaget, maa være „den Helligaands Beslutning og vor“. Sterk dette, vil vort Arbejde her i disse Dage blive frugtbringende — til Gavn og Velsignelse for den gode Sag og til Guds Naans Ære. Herren give, at Enighed og Broderfjærlighed maa præge alle vore Ord og Handlinger!

Eders i Kristus forbundne Broder

J. C. Raft.

Den skandinaviske Unionskonferencens Aarssmøde.

Jungen af vore europæiske Unionskonferencer har mærket saa lidet til den nuværende Krig som Skandinavien. Selv i Finland har Befolkningen hidindtil været fritaget for Militærtjeneste mod at yde en stor Pengefum til den russiske Armé. Alle vore Arbejdere og hele vort Folk har derfor kunnet sætte al Kraft ind paa at fremme Guds Sag.

Under saadanne gunstige Forhold var det muligt for et fuldt Antal Delegerede at give Møde fra alle Steder undtagen fra Finland, der dog var repræsenteret ved Br. og Sofst. Carlsson. Der var ogsaa Repræsentanter til Stede fra Island, Lapland og Færøerne. Br. Lorny fra Abessinien var ogsaa nærværende. I alt var der noget over 30 Delegerede til Stede. Aarssmødet blev afholdt i vort Lokale i Akersgaden 74, Kristiania, fra den 8de—14de Maj. Østnorsk Konferens og Unionskonferencens delte Tiden imellem sig, idet begge afholdt Aarssmøde samtidig.

Sidste Aar var i enhver Henseende det bedste, Unionen nogen Sinde har haft. Som det fremgik af Formandens Rapport, var 555 nye Medlemmer bleven optaget, saa det samlede Medlemsantal nu udgjør 4203, medens Tienden beløb sig til over 176,000 Kroner og Gaverne til Missionen til henvend 50,000. Bogsalget havde ogsaa haft et godt Aar og androg ca. 413,000 Kroner.

Forhandlingerne var præget af Enighed, og alle syntes at glæde sig over de gode Beretninger, som

blev afgivet fra alle Dele af Unionen. Paa Færøerne har en trofast Kolportør ikke blot solgt Litteratur, men der findes nu allerede en liden Gruppe paa seks Medlemmer, som holder Sandhedens Lys oppe. Da dette Arbejdsfelt støder saa nær op til Island, blev Færøerne indlemmet som en Del af den islandske Missionsmark. Br. Olaf Olsen bragte gode Tidender vedrørende Værket paa Island, hvor der nu findes henved 80 Medlemmer. Finland er det eneste Sted indenfor Unionen, hvor man ikke har kunnet afholde Aarssmøde disse sidste to Aar; men Formanden, Br. Carlsson, kunde rapportere et Medlemsantal paa godt 500 Medlemmer.

Ømendskjønt Den skandinaviske Union har den mindste Befolkning af nogen Union i Europa, saa er dens Omraade saa vidstrakt, at man fandt det nødvendigt at foretage visse nye Inddelinger. Norge har hidtil kun haft to Konferencer, en østnorsk og en vestnorsk; men ved dette Møde blev Nordnorge skilt fra og vil fra 1ste Januar 1917 blive organiseret som en nordnorsk Konferens. I denne nye Konferens, hvis samlede Folkemængde udgjør ca. 500,000, har vi for nærværende et Medlemsantal paa 210. Br. Bergeren, der blev valgt til Formand, vil flytte til Trondhjem. Østnorsk Konferens har en Befolkning paa omkring 1,200,000 med et Medlemsantal af 652. Br. Chr. Tobiasen blev valgt til Formand i denne Konferens. Sydsværgen, som hidtil har udgjort en Missionsmark med omkring 200 Medlemmer, vil fra næste Aar blive organiseret som en sydsvensk Konferens. Unionsdistriktet, der omfatter de østlige Dele af Danmark (alt, hvad der ligger Øst for Store Bælt), vil blive organiseret som en østdansk Konferens, medens det øvrige Danmark vil udgjøre den vestdanske Konferens. Fra 1ste Januar 1917 vil saaledes Den skandinaviske Union bestaa af otte Konferencer og to Missionsmarker (henholdsvis Nordsværgen og Island).

Blandt de Forslag, som blev vedtaget, var en Beslutning om, at Unionskonferencens herefter afholder Møde kun hvert fjerde Aar og de lokale Konferencer hvert andet Aar. For Konferencernes Bedkommen vil der dog blive afholdt et mere kortvarigt Møde ogsaa i de mellemiggende Aar til aandelig Opbyggelse for Søffende. Ungdomsagen saavel som Traktat- og Missionsarbejdet blev skænket særskilt Opmærksomhed. Br. Raft blev enstemmig gjenvalgt som Formand for Unionen.

Ogsaa vore Anstalter havde meget gunstige Rapporter at aflægge. Ved Skodsborg Badefanatorium er der gjort betydelige Udvidelser, hvad der i høj Grad har forøget Tilstrømningen, og gode Resultater er opnaaet. Skandinavisk Bogforlag har nu en Kapital paa henved 100,000 Kroner, og Ejendommen vil, om alt vedbliver at gaa som hidtil, være gjældfri i Løbet af et Par Aar. Ejendommen er bleven udvidet med en betydelig Tilbygning, men Salget af en Del af Byggegrunden og Udleje af Kisten har mere end indbragt Udgifterne. I en Del af Bygningen er der indrettet Kurbad, hvis Forretning gaar godt, medens den øvrige Del benyttes af Trykkeriet. Vore Stoler i Skodsborg og Nyhyttan har haft god Søgning, og vore svenske Anstalter har ogsaa haft et ret godt Aar.

Omtrent 500 af vore Soffende var til Stede om Sabbaten og Søndagen. Da vort eget Lokale i Afersgaden ikke var stort nok til at rumme saa mange, blev der lejet en stor Sal i Byen for disse to Dage. Vi havde særdeles gode Møder om Sabbaten. Efter Prædikenen om Formiddagen blev Brødrene A. Wasli og L. J. Stene ordineret til Prædikegerningen. Udsigterne i Den skandinaviske Union har aldrig været lysere end for nærværende.

L. A. Conradi.

Til ovenstaaende Rapport af Br. Conradi skal endnu kun føjes nogle Ord angaaende de øvrige Aarsmøder i Norge og Danmark. Aarsmødet i Vestnorsk Konferens blev afholdt i Stavanger den 16de—21de Maj. Ogsaa her var Besøget godt. En ny Menighed var i Aarets Løb bleven stiftet i Kopervik, hvor Br. L. J. Stene har virket. Menigheden, der for nærværende tæller 12 Medlemmer, blev optaget i Konferensen. Br. Røst blev gjenvalgt til Formand. Br. Stene, der som ovenfor nævnt blev ordineret under Aarsmødet, vil blive forflyttet til Nordnorsk Konferens, medens Br. A. Wasli, fra Østnorge der ogsaa blev ordineret, vil blive forflyttet til Vestnorge. Alle Forhandlingsmøder i Vestnorsk Konferens forløb i den bedste Forstaelse. Br. Røst har sammen med nogle Medarbejdere virket i Stavanger siden Nytaar. Et godt Arbejde er bleven udført i den By, ikke mindst med vor Litteratur. Br. Røsts Medhjælperer har bl. a. tegnet en Mængde Abonnementer paa „Evangeliets Sendebud“. Umiddelbart efter Aarsmødet har adskillige ved Daab forenet sig med os som en Frugt af Virksomheden i Stavanger.

Der vil uden Tvivl senere indløbe Beretning herom fra Konferensens Formand. De offentlige Foredrag under Aarsmødet blev holdt af Brødrene Conradi, Raft og A. G. Christiansen.

Aarsmødet i Dansk Konferens, afholdes i Randers fra 6te—11te Juni. Umiddelbart forud for Aarsmødet afholdtes et godt besøgt Kursus for Kolportører under Ledelse af Brødrene Sandbeck og Bjaanæs. Soffende tog meget levende Del i Forhandlingsmøderne, der helt igjennem prægedes af den bedste Aand. Et af de Punkter, der særlig blev grundigt drøftet, var Sabbatsskolesagen — hvad der kan gøres for, at Sabbatsskolen kan blive, hvad den burde være. Ogsaa for vore Sundhedsprincipper var der megen Interesse. En ny Menighed blev optaget i Konferensen. De offentlige Foredrag holdtes af Brødrene Raft, Røst og A. G. Christiansen. Br. Conradi kunde desværre ikke overvære dette Møde. Efter Prædikenen af Br. Raft Sabbats Formiddag var Forsamlingen Vidne til en højtidelig Handling, idet Br. J. P. U. Jensen blev ordineret til Prædikegerningen. Til Formand for de følgende to Aar gjenvalgtes Br. A. G. Christiansen.

Ved alle disse Aarsmøder indkom der betydelige Bidrag til Lappemissionen. Sabbatsskolekollektionen var paa hvert Sted ogsaa ret god, paa nogle Steder det dobbelte af, hvad den var i Fjor.

Erik Arnesen.

Fra Balkan.

Af en af vore Missionsarbejdere i Rumænien.

Forst maa jeg takke Gud for alt, hvad der er bleven udrettet. Vi har kæmpet og maa stedse kæmpe med store Vanskeligheder, men den almægtige Gud har staaet os trofast bi. Fra alle Hold har man søgt at standse vor Virksomhed, men Gud har hjulpet os paa en forunderlig Maade.

Syn af vore Brødre blev indstævnedes for Ketten paa Grundlag af en Lovparagraf, som foreskriver en Bøde paa indtil 2000 Frcs. samt Fængselstraf for den, som „ringeagter Statskirken“. Tre Gange blev Processen udsat, for at nye Vidner kunde staffles, da man ved Hjælp af de forhaandenverende intet kunde bevise. Forhøret over vore Brødre var meget interessant. Det Vidnesbyrd, en af dem aflagde, var en klar Fremstilling af Adventisternes Vandel, og nu betjener man sig af hans Udtalelser, naar

man vil fortælle andre, hvem Adventisterne egentlig er. Anklagen lød som følger: „Nævnte Personer er bleven Kjettere og gjør Propaganda for at udbrede deres Kjetteri, og under denne Propaganda taler de ilde om Kirken.“

Den Broder, som aflagde et saa smukt Vidnesbyrd, er en gammel, graahaaret Mand. Forhørsdommeren spurgte ham: „Hør, gamle Mand, hvorledes kan det være, at du i din høje Alder er bleven en Kjetter?“

„Det skal jeg sige Dem, Hr. Dommer,“ svarede vor Broder, „indtil denne min høje Alder og indtil disse graa Haar [han pegte paa sit Hoved] var jeg en Typ og en Drunkenbolt, som regelmæssig lavede Optøjer i Bærtshusene, paa Gaden og i min Familie og skaffede derved de stedlige Politimyndigheder en hel Del at bestille. Uden at overdrive kan jeg sige, at jeg efterhaanden blev det sletteste Menneske i hele Byen. Vær saa venlig at spørge Præsterne og de Vidner, som De har stillet op imod mig, de kan bevidne det. [Præsterne og Vidnerne bekræftede, at det var sandt.] Men Gud var mig naadig i min Alderdom, og gjennem dem, som man kalder Adventister, lærte jeg Evangeliet og Gudsrygt at kjende, og nu er jeg bleven et andet Menneske: Nu stjæler jeg ikke mere, drikker ikke mere, laver ingen Optøjer, ja alle Folk i Byen siger om mig, at jeg opfører mig bedre end alle andre. Vær saa venlig at spørge vore Præster i Byen samt Vidnerne; de vil i hvert Fald indrømme dette. [Begge Præsterne og Vidnerne bekræftede hans Ord.] Nu kan De, Hr. Dommer, selv afgjøre: Hvornaar var jeg en Kjetter — da jeg gjorde de før omtalte skændige Gjeringer eller nu, da jeg lever et saadant Liv?“

Forhørsdommeren, Dommeren og Advokaten, som var til Stede, var forbausede og maallose af Forundring. De sagde selv senere, at et saadant Vidnesbyrd havde de aldrig før hørt. Siden er dette bleven til at Ordsprog.

Nogle Dage senere stod jeg udenfor en Boghandel. Pludselig horte jeg mit Navn blive nævnet, og foran mig stod en Advokat og en Departementschef, som jeg kjendte, sammen med to ubekjendte, nemlig en Ingeniør og en højerestaaende Embedsmand. Advokaten henvendte sig til mig og spurgte:

„Hvorledes gaar det, Hr. D., hvorledes gaar det med Adventismen?“

„Hr. D.,“ sagde han henvendt til de to andre Herrer, idet han præsenterede mig for disse, „er Ad-

ventistprædikant.“ De to Herrer nævnedes ogsaa deres Navne og stillede saa straks nogle Spørgsmaal: „Sig os, Hr. D., hvad for Folk er Adventisterne egentlig, hvad er eders Grundsetninger?“ For jeg kunde saa Anledning til at svare, havde Advokaten og Departementschefen allerede givet følgende Svar: „Det skal vi fortælle eder! Amtmanden rejste for nogen Tid siden ud paa Landet for at omvende de blandt Bonderne boende Adventister til den ortodokse Lære, men kom selv tilbage som Adventist. Derude saa han, at Adventisterne var de bedste Mennesker paa Pladsen. De er renlige, sammelige og godt oplyste og de har velholdte Huse og Gaarde. Og har I ikke hørt, at en gammel Mand, en Bonde, kom og sagde til ham: „Min Herre! indtil min høje Alder har jeg været det værste Menneske i Byen, hvad alle Byens Beboere kan bevidne, men nu er jeg omvendt, og jeg er bleven et andet Menneske“ — har I ikke hørt noget saadant? Se, det er Adventisterne, som kan udrette saadant. Nu ved I, hvad Adventisterne er, og hvad de lærer.“

Særlig interessant var ogsaa Forhøret over et af Vidnerne. Forhørsdommeren spurgte ham: „Kjender du noget til disse Mænd? Har de bagtalt Kirken?“

„Ja, Hr. Dommer, og de har endog saa bagtalt den meget slemt.“

„Naa,“ vedblev Dommeren, „men paa hvilken Maade har de bagtalt Kirken?“

„Derved, at de ikke mere gaar i Kirke, Hr. Dommer.“

„Men hvad har det med Sagen at gjøre?“ svarede Dommeren. „Kan de af den Grund lovligt straffes? Og du, du gaar vel selv regelmæssig i Kirke?“

„Ja,“ svarede Vidnet, „jeg gaar i Kirke om Søndagen og Paasken, men ikke alle de andre Helligdage.“

„Har du da bagtalt Kirken derved, at Du kun søger den saa sjældent“, spurgte Dommeren.

„Nej, det har jeg ikke,“ svarede Vidnet.

Et andet Spørgsmaal, som blev stillet Vidnerne, var: „Har disse Mennesker bagtalt Præsterne?“

„Ja!“

„Og hvorledes har de gjort det — hvad har de sagt om Præsterne?“

Et af Vidnerne svarede: „Ja, de har bagtalt Præsterne meget slemt.“

„Hvem af de syv har gjort det?“

Vidnet nævnedes en af vore syv Brodre. „Og hvad har han sagt?“

„Jeg kan ikke sige det, men han talte meget højt til Præsten.“

„Hvad har han sagt? Fortæl alt!“

„Jeg kan ikke nøjagtig sige, hvad han sagde, men begge, baade Præsten og Adventisten, sad ved et Bord, hvorpaa der laa en tyk Bog. Adventisten pegte i denne Bog og raabte højt; men hvad han sagde, husker jeg ikke. Jeg kan ikke læse, og af den Grund ved jeg heller ikke, hvad det var for en Bog. Jeg husker kun, at Adventisten læste fra en Matthæus og en Lukas; men jeg ved ikke, hvem de er; thi jeg har aldrig lært at læse.“

„Men det er jo ikke at bagtale Præsterne,“ sagde Dommeren. „For Næsten ved jeg godt, hvem du taler om — Matthæus og Lukas er Evangelister, og Bogen har sikkert været Bibelen. Adventisten har haft en Samtale med Præsten om denne Bog, og Præsten har maaske sagt: Du skal tro saa og saa, og Adventisten svaret: Nej; thi Matthæus og Lukas skriver anderledes, end Præsterne lærer. Men derved har Adventisten jo slet ikke bagtalt Præsterne. Ved du mere?“

„Nej!“

Alle Vidnerne blev forhørt angaaende Adventisternes Opsørsel i Byen, og alle sagde: „Om dette kan vi kun sige, at Adventisterne opfører sig saa godt, som det overhovedet er muligt.“ Trods dette blev to af vore syv Brødre domt til at betale hver 300 Franc. De henvendte sig imidlertid til Overretten, som, takket være Herren, frifandt dem fuldstændig.

Børneforeningen

i Kristiania har tænkt at paabegynde sin Sommerferie snart, men vil først lade „Misfionsefterretninger“'s Læsere høre lidt fra sig.

Foruden vore Programmoder har vi fra Høsten af og udover Vinteren en Tid haft en Del Søndagsmoder med Læsning af Guds Ord og med Bøn og Sang samt lidt Illustration for de mindres Skyld. Børnene var flittige til at komme til Moderne og deltog alle som én i Bønnen, og det var velsignet at høre dem fremkomme med deres hjertelige Bønner for den store Gud. Jeg tror, disse Moder gjorde sit til, at de smaa var saa frimodige til at deltage i baade Bøn og Vidnesbyrd i Bønneugen. Vi havde en god Bønneuge sammen.

Vort Strengemusikforp, som har overladt et Par af sine Medlemmer til Ungdomsforeningen, er alligevel ikke daarligt — tværtimod. Nye Kræfter er traadt ind i Rækkerne og har fyldt de tomme Pladser. Nybegyndernes Ihærdighed for at lære er efterlignelsesværdig, og Herren vil nok lønne dem ligesom ogsaa vor unge Søster Hjordis Halvorsen, der nu i længere Tid har baaret Ansvar for Undervisningen i vort lille Strengeorkester. Hun har lagt stor Interesse og Ihærdighed for Dagen og bevist, at hun elsker sin Gjerning iblandt de smaa. Men hvad kunde vi udrette, om ikke ethvert Barn personlig havde vist Interesse og Ihærdighed!

Siden Søster Rolandsen flyttede udenfor Byen, og jeg vanstelig kunde paaregne mere Hjælp fra den Kant, har Søster Ringstrøm været meget imødekommende, naar der har været Tale om at indøve nye Kor- og Solofange. Jeg er dem alle meget taknemmelig for det gode Samarbejde og den store Kjærlighed til Sagen, som de har udvist; men først og sidst er dog Gud den, som skal have Æren for, hvad der er udført, da han jo er den, som opholder, styrker og giver Lyft til at arbejde.

Vi havde under Aarsmodet et af vore almindelige Programmoder, og det var baade os, der arbejder for Børnene, og Børnene selv en stor Glæde at se, hvilken stor Interesse der var for Børnearbejdet, og det var os kjært at se, at saa mange vilde komme til Stede saa tidlig paa Morgenen for at overvære vort Møde. I Kollekt indkom næsten 21 Kr., som vi vil skjænke til Lappesfonden.

Jeg er Gud meget taknemmelig for de mange Velsignelser, han har ladet mig personlig erfare under mit Arbejde blandt Børnene i Kristiania Menighed, de Aar jeg har varetaget denne Gjerning, som jeg nu har lært at elske saa højt. Jeg er ogsaa taknemmelig til de Forældre, der har været saa flittige til at hjælpe Børnene med deres Opgaver og ogsaa ved deres Bonner har hjulpet til at holde mine Hænder oppe. Deres Lon vil ikke udeblive paa den store Dag. Naar jeg ser paa vor Børneforening, maa jeg af hele mit Hjerte ønske, at den Sæd, som er udsaaet, maa komme til at bære Frugt til evigt Liv — da, og kun da — vil Maalet for mit Arbejde være naaet. Hilsen fra eders Søster

Laura Fjærefstrand.

Dødsanmeldelser.

Søster Ane Hansen Hjort døde i sit Hjem, Als, den 21de Maj 1916 efter seks Ugers Sygeleje. Hun var 58 Aar, 1 Maaned og 20 Dage gammel. Begravelsen fandt Sted den 25de Maj paa Als Kirkegaard. En stor Skare af Slægtninge, Venner og Naboer samledes om Baaren i Søster Hjorts Have. Undertegnede talte over Sal. 116, 15 og Ab. 14, 13. Guds Aand bragte en alvorlig og fredelig Stemning over Forsamlingen. Vor kjære Søster annammede den tredje Engels Budskab i 1910 og blev døbt den 28de Maj samme Aar. Hun var kjendt og afholdt som en trofast og gudhengiven Søster indtil sin Død. Kun to af Søster Hjorts Slægtninge var med hende i Sandheden, nemlig en Broder, N. C. Sørensen fra Aalborg, samt hendes eneste Datter, Kathrine Hjort, som dybt føler Savnet af en tro og kjærlig Moder.

N. G. Christianen.

Søster Ingeborg Christine Nielsen, Næstved, hensov stille og i Tro paa sin Frelser Aftenen efter Sabbaten den 6te Maj 1916. Søst. Nielsen var født den 10de Marts 1888 — blev altsaa 28 Aar gammel. De sidste Aar af sit Liv led hun af Tuberkulose, og de sidste saa Maaneder laa hun paa Haslev Sanatorium, hvor hun døde. Hun var kjærlig, taalmodig og gudfrugtig og vandt alles Agtelse og Sympati. Hær viste de kristelige Dyder sig hos hende den sidste Tid af hendes Liv. Hun forlod Verden med et godt Vidnesbyrd. Hendes Bøn, inden hun endnu blev syg, var, at hun maatte udvikle en Karakter, som kunde bestaa, hvad der saa end maatte møde hende. Skjønt hun var svag, fik hun en særlig Kraft til at tale med og opmuntre dem, som stod hende nær, til at søge Herren. Undertegnede besøgte hende paa Sanatoriet, nogle saa Timer før hun hensov, og det var opmuntrende at se den stille Fred og Forvisning, som hvilede over hende. Hun efterlader sig Forældre og en Broder, som dybt føler Tabet. Dog forger de ikke uden Haab; thi de ser fremad til Opstandelsen, forvisset om, at dersom de selv bliver tro, skal de samles for aldrig mere at skilles. Br. Heilskov Christensen var til Stede og talte opmuntrende Ord til de mange — baade Troesfænde og Benner — som overværede Begravelsen den 12te Maj.

M. M. Olsen.

Søster Augusta Engebretsen døde efter et længere Sygeleje den 11te Maj sidstleden. Søster Engebretsen var født i 1858. Hun annammede den nærværende Sandhed i Larvik under Br. C. G. Olsens Virksomhed i Aaret 1891 og blev døbt af Br. L. Johnsen samme Aar. I de første 13 Aar hun tilhørte vort Samfund, rejste hun som Bogagent og besøgte i disse Aar Storstedelen af Norge og efterlod Bøger, Skrifter og Blade, der vil vedblive at virke og bære Frugt ogsaa efter hendes Bortgang. Sikker opfyldte hun mange Gange i denne Tid, hvad vi læser i Sal. 126, 5. 6: „De gaar og græder, hørende den Sød, de udstørr; de kommer hjem med Fryderaab, hørende sine Kornbaand.“ De følgende seks Aar tilbragte hun paa Skodsborg Sanatorium. Meget Ansvar og Arbejde hvilede paa hende, da hun en stor Del af denne Tid havde Arbejdere under sig. Fra 1911 til sin Død beklædte hun Stillingen som Bestyrerinde paa Kurbadet i Kristiania. I alt sit Arbejde udviste hun Trofasthed, var altid paa sin Post, pligtopfyldende i alt, hvad der hørte ind under hendes ansvarsfulde Stilling. Paa hende fan Skriftstedet i Ab. 14, 13 anvendes. „Salige er de, som dør i Herren herefter! Ja, siger Aanden, de skal hvile fra sit Arbejde! thi deres Gjerninger følger med dem.“ I Troen paa sin Frelser sov hun ind med Forvisningen om at høre Jesu Røst, naar han kalder de døde i Herren frem af Gravene. Søster Engebretsen efterlod sig en Datter, en Broder og to Søstre, hvoraf Datteren og den ene Søster (Marie Andersen) tilhører vort Samfund. Hendes nær parørende saavel som hendes Venner føler dybt Savnet af en trofast Moder, Søster og Troesføster. Br. Raft talte Trost og Opmuntring til de sorgende og til den store Skare af Troesfænde, der var forsamlet for at følge hende til hendes sidste Hvilested paa Nordre Gravlund i Kristiania. Undertegnede gjorde nogle faa Bemærkninger ved Graven.

Larvik, den 8de Juni 1916. N. C. Bergeren.

Den 10de Maj hensov min Hustru, Ingeborg Mikkelborg, født Pedersen, i Forvisning om, at Gud var hendes Del, og om at faa Del i de retfærdiges Opstandelse. Den 27de April blev hun pludselig syg af et Slagtilfælde. Min Hustru blev i 1891 døbt og forenet med vort Samfund og har hele Tiden siden trofast tilhørt samme. Ved sin Død var hun 62 Aar og 16 Dage gammel. Ved hendes Bortgang savner man i Hadsel Menighed en af dem, som var med under den første Virksomhed. Hun efterlod otte Børn, som alle er voksne og næsten alle tilhørende vort Samfund. Jeg selv samt Børnene føler dybt Savnet; men Haabet om et nær forestaaende Gjenstyn giver Trost i den pludselige Sorg. Derfor vil vi sige med Job: „Herren gav, Herren tog, Herrens Navn være lovet.“

Lars Mikkelborg, Hadsel.

:: Redaktionelt ::

Som Leder for Virksomheden blandt de fremmede Nationer i Amerika efter Br. D. N. Olsens Død er ifølge Meddelelse Br. Steen Rasmussen bleven indsat.

Sydamerika er nu bleven organiseret som en særskilt Afdeling af Generalkonferensen i Lighed med andre Hovedafdelinger som Europa, Nordamerika og Asien. Brødrene Prescott og Town har i den Anledning netop aflagt et længere Besøg i Sydamerika.

Et nyt Forslag til en Søndagslov, det fjerde i Rækken siden Kongressen traadte sammen i December, er bleven fremlagt i den amerikanske Kongres. Denne Gang indeholder Forslaget en Undtagelsesparagraf for dem, der helligholder en anden Dag end Søndagen.

De sidste Meddelelser vedrørende Br. Böttcher gaa ud paa, at han den 17de Maj skulde afrejse fra Rusland over Vladivostok til Amerika. Ifølge dette skulde han kunne ankomme dertil med Stillehavsruten omkring den 1ste Juli. Naar han først er naaet sit Bestemmelsessted, haaber vi snart at høre nærmere fra ham.

Den nye store Lægebog, „Praktisk Vejleder i Sundhed og Sygdom“, skrevet af den bekendte Dr. med. Frederic M. Rossiter og udkommet paa vort Forlag i Amerika, er nu overfattet og trykt paa Dansk-Norsk og kan faaes i Ekspeditionerne Akersgaden 74, Kristiania, og Margrethevej 5, Kjøbenhavn B.

Som anbefaling for Bogen kan nævnes, at den har naaet en meget stor Udbredelse i Amerika og andre engelsktalende Lande, ligesom den ogsaa er blevet overfattet paa flere forskellige Sprog, i hvilke

den ligeledes har naaet en stor Udbredelse. Bogen er ca. 600 Sider stor og forsynet med 12 Farvetryk samt 69 andre større og mindre Illustrationer og koster, solid indbundet i Skindimination, Kr. 10,00.

Vore Brødre i Amerika har i den senere Tid arbejdet ihærdigt for at gjøre vore Skoler derover gjældfri. Dette gode Arbejde skrider godt fremad, og Skolernes Lærerpersonele og Elever tager virksom Del deri. Nu sidst er Union College, vor store Højskole i College View, Nebraska, paa denne Maade bleven befriet for al Gjæld. Den 3dje Maj sidstleden, 26-Marsdagen efter at Skolens Grundsten blev nedlagt, blev der i den Anledning afholdt en Festsfighed i Skolen. Union College har særskilt Interesse for flere af vore skandinaviske Arbejdere baade herhjemme og i Amerika, som i Tidens Løb har faaet den første Uddannelse i „Dear Old Union“.

Nordlandsmoderne.

Den Nordnorske Konferens holder Møder paa følgende Steder i Sommer:

Tromsø	8de—14de Aug.
Harstad	14de—20de "
Narvik	21de—28de "
Hadsel	1ste—3dje Septbr.

Br. L. J. Stene fortæller Modererne der en kort Tid.

Bodo	1ste—5te Septbr.
Bandve	6te—13de "
Sannesjøen	13de—16de "

I Bodo bliver undertegnede kun en kort Stund, medens Br. Wasli bliver hele Tiden. Broder Wasli besøger Bølfjorden, Saltbalden og Balsfjorden. Da disse Møder faar særlig Betydning for Virksomhedens Fremgang i Nordland, indbydes Søskenne at gjøre alt muligt for at overvære dem. Læg noje Mærke til, naar Modererne begynder paa hvert Sted!

N. E. Bergeresen.

Annoucer i „Missionsfesteretninger“ koft. 1 Kr. pr. Gang. Beløbet indsendes samtidigt med Annoucen.

„Sundhedsbladet“s Trykkeri, Kristiania.